

6. kolovoza - Preobraženje Gospodnje B

*Tvoja moć nek odagna tamu grijeha
te nas učini djecom svjetla. (iz zborne molitve)*

Prvo čitanje

Daniel 7,9-10.13-14

Gledao sam: Prijestolja bjehu postavljena i Pradavni sjede. Odijelo mu bijelo poput snijega; vlasi na glavi kao čista vuna. Njegovo prijestolje kao plamenovi ognjeni i točkovi kao žarki oganj. Rijeka ognjena tekla, izvivala ispred njega. Tisuću tisuća služahu njemu, mirijade stajahu pred njim. Sud sjede, knjige se otvoriše.

Gledah u noćnim viđenjima i gle s oblacima nebeskim dolazi kao Sin Čovječji. On se približi Pradavnome, i dovedu ga k njemu. Njemu bi predana vlast, čast i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast njegova vlast je vječna, nikada neće proći, kraljevstvo njegovo vječno, nikada propasti neće.

Drugo čitanje

2. Petrova 1,16-19

Predragi! Nismo vam navijestili snagu i Dolazak Gospodina našega Isusa Krista slijedeći izmudrene priče, nego kao očevici njegova veličanstva. Od Oca je doista primio čast i slavu kad mu ono od uzvišene Slave doprije ovaj glas: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, u njemu mi sva milina!" Taj glas, koji s neba dopiraše, čusmo mi koji bijasmo s njime na Svetoj gori.

Tako nam je potvrđena proročka riječ, te dobro činite što uza nju prianjate kao uza svjetiljku što svijetli na mrklu mjestu – dok Dan ne osvane i Danica se ne pomoli u srcima vašim.

Evandjelje

Marko 9,2-10

U ono vrijeme: Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma – nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom.

A Petar prihvati i reče Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu." Doista nije znao što da kaže jer bijahu prestrašeni. I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!" I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama. Dok su silazili s gore, naloži im da nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane. Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo "od mrtvih ustati."

Za razmišljanje

Blagdan Preobraženja se slavi usred ljeta, u vrijeme koje nam je često dano za opuštanje i sakupljanje snage, možda za putovanja i nova iskustva ili čak za nove spoznaje i životne promjene. To je vrijeme koje nas – ako ga svjesno iskoristimo – može otvoriti za pojedine stvari, koje nam u svakodnevici izmiču ili ih ne opažamo. To je i vrijeme u kojem bivamo obdareni nekim novim iskustvima. Poželimo ostati na lijepim mjestima, za kojima ćemo kasnije čeznuti i poželjeti im se vratiti. Zbog toga je važno svjesno njegovati uspomene na ljude koje smo upoznali i iskustva koja smo proživjeli. Ne možemo ih zadržati, no one će nam služiti kao oslonac i uporište kada se opet vratimo u tmurnost svakidašnjice. Zapleteni u tepih našeg života, oni će ga obogaćivati šarenim bojama i pružati nam sigurnost – ponajprije u pogledu na protekle životne trenutke – da naš život ima konačni i trajni smisao, te će nas jačati u iskustvima patnje i neutješnosti.

Slično tome je za Isusove učenike bilo iskustvo preobraženja na planini. Planine su, pored pustinje, izuzetno značajno mjesto Božje blizine i susreta s Bogom. Kao što su planine uzdignute iznad krajolika, tako su i uzastopni susreti s Bogom uzdignuti iz svakodnevice kao iskustva u kojima Bog sam na trenutak proširuje ograničenu čovjekovu perspektivu – kao dokaz i spoznaju trajnog veličanstva. Isusovo preobraženje nam kazuje da je Svjetlo Božje naša budućnost i da je ono snažnije od iskustava patnje i smrti. Njegovo nas preobraženje ohrabruje da se pouzdamo u Isusov život, iako je završio na križu. Isusove učenike čeka još mnogo nevolja, strahova i patnji, no oni ipak na brdu preobraženja istodobno već upućuju svoj pogled naprijed, prema brdu Uskrsnuća. Utoliko je poruka Preobraženja zapravo anticipirana Uskrsnja poruka. Ona nam pruža pomoć u prevladavanju teških životnih trenutaka, kada smo vođeni saznanjem da nas Bog vodi i prihvaća kao svoju ljubljenu kćer, svog ljubljenog sina. Na takav način ćemo se lakše boriti protiv poteškoća i možda ćemo ono što nas opterećuje moći sagledati iz jedne nove, kreativne perspektive.

Takve trenutke preobraženja ne možemo iznuditi. Možemo biti otvoreni prema njima, no oni ostaju dar, koji neočekivano prodire u naš život, i čija nas nepredvidljivost možda čak i plaši. Mogu se očitovati kao vrhunski emocionalni doživljaji, ali i kao jednostavan osjećaj jedinstva sa samim sobom i sa Bogom, osjećaj da smo obavijeni njegovom ljubavlju, njegovom radošću i mirom.

Neka nas Bog, naročito u vrijeme ljeta, obdari takvim trenucima, u kojima će nas Božja pomoć i blizina obasjati kao sjajno, neočekivano svjetlo.